

πολιτικῆ· τὰ ἀξιώματα, ὧν προεξήρχε, καὶ τὰς ὑπηρεσίας, εἰς αἷς ὑπεβλήθη, διεξήγαγεν εὐσυνειδήτως ὡς φρόνιμος καὶ τίμιος ἀνὴρ, ἐπετέλεσε τὸ καθήκον του καὶ πάντοτε ἀπέσχε πύσης βραδυσυργίας.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν ἑμὸς αὐτοῦ λίαν συνετέλεσε οὐ μόνον ἡ ἀτομικὴ αὐτοῦ χρηστότης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἱστορικὸν ὄνομα, ὕπερ φέρεται, καὶ τὸ ὅποιον ἐνθυμίζει εἰς ὅλους τοὺς δημοκρατικούς τὸν γενναῖον ἐκείνον καὶ ἀξιοθαύμαστον ἄνδρα, ὅστις ἠγούμενος τῶν στρατιῶν τῆς πρώτης δημοκρατίας ἔδραφε τόσας νίκας καὶ κατόπιν ὡς δημοκρατικὸς καὶ φιλόπατρις ἀνὴρ παρέσχε τόσα δείγματα τοῦ ἀνδρικοῦ αὐτοῦ φρονήματος.

Ὁ Σαδι-Καρνώ ἐγενήθη τῇ 11. Αὐγούστου 1837 ἐν Λιμὸς ἐκ πατρὸς, ὅστις ἀνήκε μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἠρνήθησαν νὰ ὀρκισθῶσι πίστιν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν Λουδοβίκον.

Φίλιππον. Ὁ πατὴρ τοῦ Σαδι-Καρνώ ἀπὸ τοῦ 1850 μέχρι τοῦ 1860 μέλος ἐνεργὸν τῆς ἀντιπολιτείας, ἐγένετο εἰς τῶν πρώτων ἰσοβίων γερουσιαστῶν, οἵτινες ἐδημιουργήθησαν διὰ τοῦ νέου δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Τὸ γῆρας καὶ τὸ ἀνεπιληπτόν αὐτοῦ παρελθὸν τῷ ἐξήσφαλίσαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν ὀλοκλήρῳ τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, καὶ ἐὰν ἀκόμη, ὡς σύνοικος τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐν τοῖς μεγάροις τῶν Ἠλυσίων ἐξασκήσῃ ἐπ' αὐτὸν ἐπιρροὴν τινα, αὕτη βεβαίως θὰ ἦνε εὐεργετικὴ διὰ τὸ ἔθνος. Καὶ αὐτὸς ὁ Σαδι-Καρνώ ἦτο μέχρι τοῦδε μέλος τῆς Γερουσίας. Τὸ στάδιον αὐτοῦ ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1870, ὅτε τῇ ἐκτολῇ τοῦ Γαμβέττα εἶχε διοργανώσει τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν ἐν Νορμανδία. Κατόπιν διωρίσθη ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν

δημοσίων ἔργων ὑπὸ τὸν Φρεϋσινέ. Τὸ ὑπουργεῖον Γαμβέττα εἶχε σχηματισθῆ ἄνευ αὐτοῦ, ἀλλὰ κατόπιν πάλιν συμπεριελήφθη ὑπὸ τοῦ Βρισσὼν ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν οικονομικῶν καὶ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ Φρεϋσινέ, οὕτως ὥστε δύναται τις νὰ εἰπῇ, ὅτι ἀπέκτησεν ἀρκούσας γνώσεις περὶ τῶν σπουδαιότερων κλάδων τῆς πολιτικῆς διοικήσεως.

Ὁ Σαδι-Καρνώ συνεζεύχθη πρὸ εικοσαετίας τὴν θυγατέρα τοῦ γνωστοῦ πλουτολόγου Δουπὼν-Ουάϊτ, εἶνε πατὴρ τεσσάρων τέκνων, τριῶν υἱῶν καὶ μιᾶς θυγατρὸς, συζύγου τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Διζὼν Κουνισέ, ὅστις μετὰ τὸν γάμον του μετωνομάσθη Κουνισέ-Καρνώ. Ὁ γαμβρὸς οὗτος βεβαίως δὲν θὰ ἦνε ὅμοιος πρὸς τὸν τοῦ Γρεβύ καὶ ἐλπίζεται πλεόν νὰ λησμονηθῇ τὸ παγκόσμιον ἀποκτήσαν φήμην τραγοῦδι ἐκεῖνο τῶν παρισιανῶν ἀγυιοπαίδων:

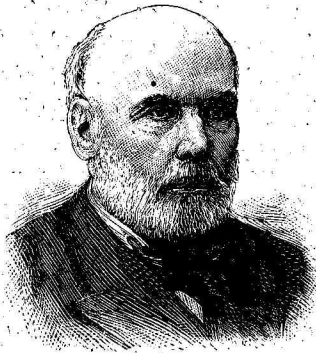
Ab, quel malheur d'avoir un gendre!

Καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ νέου προέδρου, ὁ μηχανικὸς Ἀδέλφος Καρνὼ, ζῶν μακρὰν πάσης πολιτικῆς ἐνεργείας, οὐδεμίαν θὰ δώσῃ ποτὲ ἀφορμὴν εἰς παράπονα ἐκ μέρους τῶν ῥίζοσπαστῶν, οἵτινες δὲν παύονται ἐπιτιθέμενοι κατὰ τοῦ Φερρὺ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἐν προεχεῖ ἄρθρῳ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν ὀλίγα τιτὰ καὶ περὶ τῶν

ἄλλων κυρίων προσώπων, ὧν αἱ ἐνέργειαι ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς πορείας τῆς πολιτικῆς ταύτης κρίσεως ἐν Γαλλία καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ὡς ἐκ τούτου ἀπέκτησαν σχετικὴν τινα σπουδαιότητα καὶ ἔγιναν ἀντικείμενον παγκοσμίου περιεργείας.

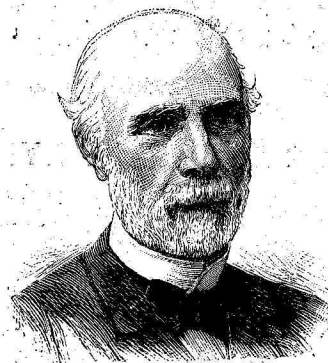
(ἔπειτα συνέχεια.)

ΓΡΕΒΥ.

ΦΕΡΡΥ.

ΦΡΕΥΣΙΝΕ.

Σ Α Π Φ Ω.

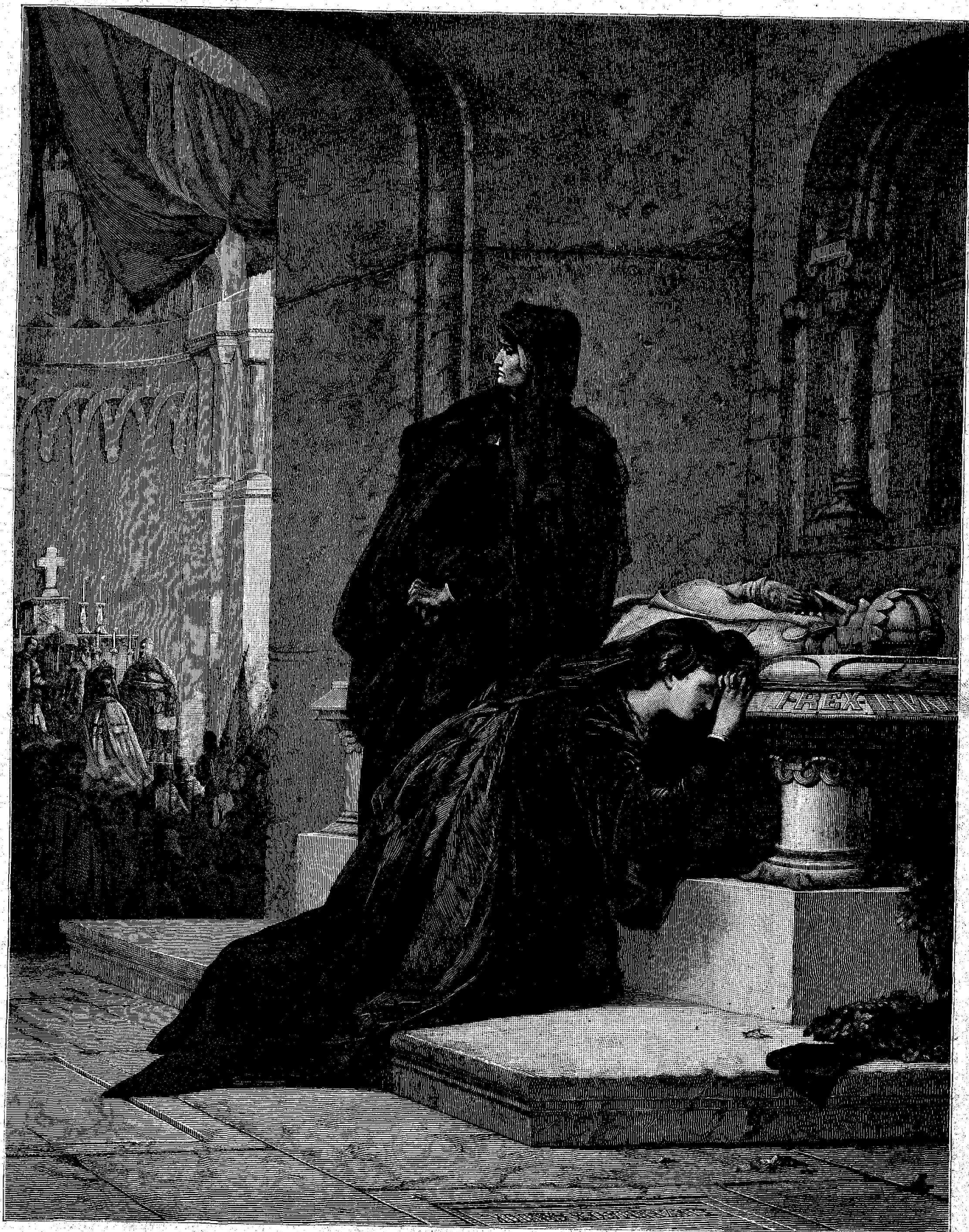
(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.)

I.

Κατὰ τινὰ τῶν τελευταίων θερινῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους 595 π. Χ. οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς ἐν Λέσβῳ Μιτυλήνης ἔμμενον ὀλίγας ἤδη μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ὥρας κεκλεισμένοι ἐν ταῖς ὄροσεραῖς κατοικίαις των, ὅσοι δὲ ἦσαν ἠναγκασμένοι, ἐνεκὰ τῶν συνήθων τῆς ἡμέρας ἀσχολιῶν, νὰ διατρέχουσι τὰς ὁδοὺς, συχνάκις παρέμερίζον ὑπὸ τὰς στενάς τῶν μεμονωμένων οἰκημάτων σκιάς, ὅπου ἀνεπαύοντο ἐπὶ μικρὸν νωθροὶ καὶ ἀπηυδημένοι. Οἱ προσορμίσαντες τὰ πλοῖα των νῆματα ἐβαρύνοντο ν' ἀποβῶσιν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἔμμενον ἐν ἀπόδις κοιτούμενοι ὑπὸ τὰ ἐδώλια, ὅπως ἀποφύγωσι τὰς καυματήρας τοῦ ἡλίου ἀκτίνας, ἐνῶ οἱ ἀγχοφόροι καὶ οἱ ἄλλοι ἐν τῷ λιμένι ἐργάται ἦσαν παραδεδομένοι εἰς ἀναπαυτικὴν νάρκην εἴτε ὑπὸ τὴν σκιὰν νεωκλιθέντων πλοιαρίων, εἴτε ὑπὸ τὰς καστανέας τῆς καταφύτου προκυμίας. Ὁ καταθλιπτικὸς καύσων ἐπέχουσε πανταχοῦ εἰς τὰ περίε

γενικὴν ἀποχαύνωσιν καὶ βαθεῖαν σιγὴν. Ἀνὰ τὴν ἀπωτέρω ὑπαίθρου χωρὰν ἐφαίνετο ἡ ἀτμόσφαιρα ὡσεὶ ἀσπαίρουσα ἐν κυματισμοῖς πυρὸς.

Ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς οἰκίαις, εἰς αἷς δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ τὸ βλέμμα τῶν διαβατῶν, τὴν αὐτὴν ἦσκει ἐπενέργειαν ἢ ἐκτακτος τῆς ἡμέρας θερμότης. Ἐξαιρουμένων τῶν θεραπευτῶν καὶ τῶν δούλων, εἰς οὓς ἦν ἀνατεθειμένη ἡ διευθέτησις τῶν τοῦ οἴκου ἐν γένει καὶ οἵτινες περιεφέροντο ἐν τοῖς μαγειρείοις, δὲν ἔβλεπε τις ἄλλην τινα κίνησιν ἢ ἐργασίαν. Ὅλοι ἐκάθηντο ἢ ἐκοίτοντο εἰς τεχνητῶς σκιασθέντα δωμάτια καὶ ἀνεπαύοντο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄλωσ ἀεργοί, ἐν μέρει δὲ ἀσχολούμενοι εἰς ἀσήμαντα ἐργόχειρα. Αἱ σημαντικώτεροι δέσποιναι καὶ παρθέναι ἦσαν ἐξηπλωμένοι μετὰ τὰς ἐλαφράς ἐκεῖνας ἐκ τῆς νήσου Κῶ ἐσθῆτάς των ἐπὶ ἀνακλινητρῶν, καὶ παρ' αὐτὰ ἐκάθηντο κατὰ γῆς δοῦλαι, αἵτινες διὰ ταυνεῶν πτερῶν διαρριπίζουσαι ἐδρόσιζον τὸν ἀέρα.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΤΟΥ Α΄.

Κατα τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ καθηγ. φον Λεϊτσενμάιερ.

Μία μόνη οικία, κειμένη ἐν τῇ ἀριστοκρατικωτέρᾳ συνοικίᾳ, παρῆγεν ὅλως διάφορον ὄψιν τῆς γενικῆς ἐν τῇ πόλει ἡσυχίας. Πρὸ αὐτῆς ἐξετείνετο ἡ λεωφόρος, ἥτις ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς ἀγορᾶς καὶ παρεκκλίνουσα πρὸς βορρᾶν ἔφερε πρὸς τὸν περιφημὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης, ὅστις ἦν ἐκτισμένος ἀριστερᾷ τῆς κατωφερείας τῆς ὄρεινῆς ἐκείνης· σειρᾶς, ἥτις προεκβάλλουσα ἐκτείνεται παραλλήλως πρὸς τὴν παραλίαν. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ ἐπεκράτει πρὸ μεσημβρίας μεγαλειτέρα ζωηρότης. Ἐν τῇ εὐρείᾳ πρὸς τὴν στοᾶν αἰ-

θούση, ἥτις ἦν ἤδη ὑποσκότεινος, διότι κατεβιβάσθησαν ὅλα τὰ παραπετάσματα, ἐκάθητο δέκα περίπου κόραι, ζωηρῶς συνδιαλεγόμεναι, φέρουσαι ἐλαφρὰ καὶ ποικιλόχροα ἐνδύματα καὶ κρατοῦσαι κιθάραν ἢ ἄλλο τι ὅμοιον λύρα μουσικὸν ὄργανον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ ἀντήχουν ἐνίοτε οἱ ἐκφεύγοντες διὰ τῶν δακτύλων τόνοι ἕτερον δὲ ζεῦγος περιεπάτει εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τούτο ἐφαίνετο ὅλως ἀφωσιωμένον εἰς σοβαρὰν συνομιλίαν.

(ἔπειτα συνέχεια.)

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἡ παραμονὴ τοῦ νέου ἔτους. — Ἀγιοβασιλιάτικα δῶρα καὶ οἰκογενειακαὶ συγκινήσεις. — Τὸ χαρτοπαίγιον καὶ τὸ βιδάνιον. — Ἡ βασιλείητα. — Ὁ πόθος τοῦ πάππου. — Τὰ καλῆμέρα καὶ τὰ τύπανα. — Ἡ μελαγχολία τοῦ ἐγγένου. — Πρὸς μητέρα Ἀρσασκειάδος. — Ἡ ἐνιαύσιος ἐσπερίς. — Κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ! . . .

Ὁ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους ἐπισκεπτόμενος τὰς Ἀθῆνας σχηματίζει ἀπράδαντον πεποιθήσιν ὅτι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου παρεφρόνησε.

Ἀνθρώπινα κύματα κυλίνονται βαρέως εἰς τὰς μεγάλας ὁδοὺς τῆς πόλεως, τὴν ὁδὸν Ἐρμού, Σταδίου καὶ Αἰόλου, ἀποτελοῦντα σατανικὸν ὄρυμαγδόν. Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία συνωστιζόνται ἐν μέσῳ συριγμῶν, ἐλαφρῶν ἐκπυροσκοπησῶν στερηῶν ἤχων, βύμβων, μυκηθμῶν, ὠρυγῶν, βρυχηθμῶν ἀγνώστων θηριῶν. Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν ἀβραὶ νεάνιδες ἐκσφενδονῶσι κατὰ τοῦ πλήθους ἐκπυροσκοπικὰ σφαιρίδια, κάτω νεοὶ καὶ παιδία συστρέφουσιν ἐκκωφωτικά κρόταλα, φυσῶσι μὲ φουσκωμένας παρειὰς εἰς θαλασσίας κόγχας, ὡς Τρίτονες, ἢ εἰς βυκάνας ὡς Νεμρώδ.

Αἱ Ἀθῆναι κηδεύουσι τὸ ἐκπνέον ἔτος. Οἱ Ἀθηναῖοι προπέμπουσιν ἐν ὀχλοβοῇ καὶ ἀλαλητῷ, ὡς Φρύγες, εἰς τὸν τάφον τοῦ τὸ ἐνεστώ, προσκαλοῦντες τὸ μέλλον ὅπερ βλέπουσιν ἀνερχόμενον ἐκ τοῦ ἀπείρου ἐν μέσῳ χρυσῶν ἀτμῶν πόθων καὶ ἐλπίδων . . .

Τὸ ἔτος ἐν Ἀθῆναις ὁμοιάζει πρὸς ἠθοποιόν, ὃν ὑποδεχόμεθα μὲ ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα καὶ στεφάνους καὶ εἶτα ἐκδιώκομεν τῆς σκηνῆς μετὰ συριγμῶν καὶ καγχασιμῶν.

Πολύτιμοι τάπητες, ἀλεξήλια ὀλοσηρικά, κομποτεχνήματα, ἀθύρματα καλλιτεχνικῶς τὰς προσόψεις τῶν καταστημάτων διακομοῦντα ἀποτεινοῦσι νεῦμα προσκλήσεως ἄφωνον εἰς τοὺς διαβάτας. Εἶνε ἡ ἡμέρα τῶν δῶρων, τῶν ἐπινομιδῶν, τῶν *μιοναμάδων*· ἡ ἡμέρα καθ' ἣν, ὡς ὁ ποιητὴς ἐκφράζει διὰ λέξεων καὶ ὁμοιοκαταληξιῶν τὸ αἶσθημα τῆς καρδίας του, ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ, ἢ θυγάτηρ ἢ ἡ φίλη, ὁ σύζυγος ἢ ὁ φίλος αἰσθητοποιοῦσι τὴν στοργήν, τὴν ἀφοσίωσιν, τὸν ἔρωτα ὑπὸ μορφῆν ὑφάσματος ἢ βιβλίου, λευκώματος ἢ ψελλίου, δίδοντες ὡς εἰπεῖν μετὰξινον ἢ χρυσοῦν φίλημα εἰς τὰ φίλτατά των ἔντα.

Ὡ! ποίας συγκινήσεις προξενοῦσι τ' *ἁγιοβασιλιάτικα*! ποῖαι σκηναὶ συνοδεύουσιν αὐτά, σκηναὶ θελκτικαί, ἀρρητον ἀποπνεύουσαι οἰκογενειακὸν ἄρωμα! ἰδέτε τὸ ἀγγελοπρόσωπον, τὸ βοστρυχωτὴν ἔχον κόμην κοράσιον ἐκεῖνο πῶς ἐναγκαλίζεται τὴν πλαγγίνα ἢ τῷ ἐδώρησαν, πῶς τὴν θωπεύει μὲ τὰ παχουλά χεράκια του, πῶς τὴν φιλεῖ μὲ τὰ ἀποπνεύοντα γάλα ἀκόμη χειλάκια του, πῶς τῇ ἀποτεινεῖ τρυφερὰς στοργῆς ἐκφράσεις. Ἐν τῇ νηπιακῇ ἐκείνῃ καρδίᾳ ἐξηγέρθη τὸ γυναικεῖον ὀρμέμφυτον· τὸ κοράσιον ἐκεῖνο εἶνε ἤδη μήτηρ.

Ἰδέτε ἐκεῖ, ἐν τῷ ἐστιατορίῳ, ποῖα ἀπαστράπτοντα ἐξ ἀνυπομονησίας βλέμματα προσηλοῦνται ἐπὶ τοῦ ἀνοιγομένου δέματος τῶν δῶρων! αἱ καρδίαι πάλλονται· αἱ ἀναπνοαὶ

μόλις ἀκούονται· αἴφνης ἀκτὺς χαρᾶς, ἀκτὺς ἀνεκλαλήτου εὐτυχίας φωτίζει τοὺς ὀφθαλμούς, ὁ μικρὸς πόθος, τὸ προσφιλὲς ὄνειρον ἐξεπληρώθη! Ἡ ψυχὴ εἶνε τόσον μικρὰ εἰσέτι ὥστε ἐν ἀθυρμα ἀρκεῖ νὰ τὴν πληρώσῃ, βραδύτερον, βραδύτερον καθίσταται ἄβυσσος καὶ δὲν εὐρίσκομεν ἀρκοῦσαν εὐτυχίαν ἐπὶ τοῦ κόσμου ὅπως ἐμπλήσωμεν τὸ φοβερὸν κενὸν ὅπερ χαίνει ἐν ἡμῖν! . . .

Ἄλλὰ μακρὰν τὴν στιγμὴν ταύτην, ἡ μεμφίμοιρος φιλοσοφία, ἡ μελανοπτεροῦς νυκτερίς τοῦ πνεύματος, μακρὰν ἐκ τοῦ δωματίου τούτου ἐν ᾧ ἡ ἐγγονή, δροσερὰ δεκαεξάετις κόρη κάμνει ἐκπληξίην εἰς τὸν πολιτὸν πάππον παρουσιάζουσα ἕξαφνα εἰς αὐτὸν ἐν ζεῦγος ἐμβάδων, ὅπερ τόσον καιρὸν ἐκέντα, ἢ πονηρὰ, κρυφίως· ἰδέτε τὸ γλυκὸ μειδίημα τὸ φωτίζον τὴν γηραιάν του μορφὴν, ἀκούσατε τὸ πλήρες εὐχῶν, φίλημα ὅπερ ἀποτίθησιν ἐπὶ τῆς ῥοδόχρου παρειᾶς. Ὡ μυστηριώδεις νόμοι διέποντες τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν· πῶς καταρωθοῦτε νὰ καθιστᾶτε μίαν ὑπαρξίν τόσον εὐδαίμονα μὲ ὀλίγα ἔρια ὑπὸ προσφιλοῦς χειρὸς συναρμολογηθέντα!

Ἐν τούτοις ἡ φωτεινὴ αὐτὴ εἰκὼν τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας ἔχει καὶ τὸ σκοτεινὸν τῆς μέρος· τὰ δῶρα τῆς πρώτης τοῦ ἔτους καθιστῶσιν ἐνίοτε ἀληθῆ βάσανον αἱ σημεριναὶ κοινωνικαὶ ἀπαιτήσεις· ἡ μανία εἰς ἐπιδείξεις ὑπεισέδουσε καὶ ἐνταῦθα· διὰ τούτο ἐν τῇ ἀριστοκρατικῷσιν μεριδί τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἡ προσφορὰ δῶρου καταλλήλου, δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βροντόφωνος *réclame* τοῦ πλούτου ἢ τῆς καλαισθησίας τοῦ δωροῦντος, καθίσταται ἀντικείμενον μακρᾶς καὶ ἀνιαρᾶς σκέψεως, καὶ ἀφορμὴ δαπάνης, ἥτις ἀφαιμάσσει λίαν ὀδυνηρῶς τὸ βαλάντιον ἐκείνων οἵτινες τὸ Λύδιον ἄρμα τῶν πλουσίων πεζοὶ μὲν βαδιζοῦσι, τέθριππον δὲ ὄνειρεύονται.

Περὶ τῶν τοιούτων δῶρων εἶπε τις τοὺς βαθεῖς τούτους λόγους: „Σήμερον δὲν χαρίζομεν διὰ νὰ εὐχαριστηθῶμεν ἡμεῖς οἱ δίδοντες, ἢ οἱ ἄλλοι, οἱ λαμβάνοντες, ἀλλ' ἵνα θαυμάσωσιν οἱ τρίτοι, οἱ μῆτε λαμβάνοντες μῆτε δίδοντες.“

* * *

Τὴν παραμονὴν τοῦ Νέου ἔτους μικροὶ καὶ μεγάλοι θὰ τὰ *κόμουν*· ἡ εὐμενὴς ἢ δυσμενὴς φορὰ τῆς τύχης θὰ συνδυσασθῇ πρὸς τὴν γενειῶσαν μορφὴν τοῦ *ῥήγα* ἢ τὴν χλωρωτικὴν ὠχρότητα τῆς *δάμας*. Ἐν τοῖς καφενεῖσι περὶ τραπέζας κύπτουσιν οἱ παῖκται πρὸ τῶν στρεφομένων παιγνιοχάρτων καὶ ἐν μέσῳ τοῦ μεταλλικοῦ ἤχου τῶν χαλκῶν νομισμάτων ἐκβάλλουσιν ἀναφωνήσεις χαρᾶς ἢ ἀγρίας κατὰ τῆς τύχης βλασφημίας, δάκνουσι μανιωδῶς τὸν δάκτυλον, ἐν ᾧ τὸ βιδάνιον τὸ ἀνάλογον πρὸς τὸ ἐκάστοτε κέρδος